

ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਾਪੇਖਿਕ ਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਪੂਰਨ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਵਾਲੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਚਲਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪੀੜਤ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਖਤਰਨਾਕ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੜਕ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇੱਕ ਟਰੱਕ ਜਾਂ ਬੱਸ, ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸਬੰਧਤ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਜਾਂ ਰੀਨਿਊ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਪੀਸੀ ਜੈਨ ਜੇ.

ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਲੋਧੀ ਅਤੇ
ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1975 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 286 .

2 ਜੂਨ 1983

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)— ਧਾਰਾ 81— ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ— ਅਜਿਹੇ ਬਕਾਏ— ਕੀ ਧਾਰਾ 81 ਅਧੀਨ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ, ਵਾਟਰ-ਰੇਟ (ਕਿਰਾਏ) ਦੀ ਫੀਸ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਡਿਫਾਲਟਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਲਣਯੋਗ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੀਆਂ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੁਨਸ਼ੀ ਪਾਲ ਕਮੇਟੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਾਅ ਗੁਆ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਲੋਹੜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਜੇ.)•

ਸਿਵ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 81 ਸਿਰਫ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਰੋਤ ਜਾਂ ਬੁਨਿਆਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰੋਕੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੬)

1. ਸੂਰਤ ਬੋਰੋ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਬਨਾਮ ਸਰੀਫਾ ਕਰੁਨੀਸਾ ਬੇਗਮ ਸਾਹਿਬ, ਏਆਈਆਰ 1941 ਬੰਬਈ, 53.
2. ਸੂਰਤ ਬੋਰੋ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਬਨਾਮ ਸਰੀਫਾ ਕਰੁਨੀਸਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1939, ਬੰਬਈ, 494।

ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ।

16 ਨਵੰਬਰ, 1974 ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੀ ਵਧੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਬ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ, ਦੀ ਮਿਤੀ 20 ਜੂਨ, 2019 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, 1972 ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਰੁਣ ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਤਲਬੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੇ.-

(1) ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਲੋਧੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 20 ਜੂਨ, 1972 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,

ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਵਧੀ ਹੋਈ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(3) ਵਿਵਾਦਤਾ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਫਕੀਰ ਹੱਥ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(4) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 81 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠ ਅਨੁਸਾਰ: -

"81. ਟੈਕਸ ਆਦਿ ਦੀ ਵਸੂਲੀ (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਦਰ (ਕਿਰਾਇਆ) ਫੀਸ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਜਿਥੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਡਿਫਾਲਟਰ ਤੋਂ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਬਕਾਏ ਹਨ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਉਪ - ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(5) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਅਰੁਣ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ, ਵਾਟਰ-ਰੇਟ (ਕਿਰਾਇਆ) ਫੀਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਰਕਮ ਤਾਂ ਹੀ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਬਨਾਮ ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਨਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸ.

(1) 1965 PLR 1190

(2) ਏਆਈਆਰ 1976 ਐਸਸੀ 1637

ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਲੋਹੜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਹ, ਜੇ.)

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8i ਦੇ ਉਪਬੰਧ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਸਟੈਂਸ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ. ਅਜਿਹੇ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਾਅ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੂਰਤ ਬੋਰੋ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ ਬਨਾਮ ਸਰੀਫਾ ਕਰੁਨੀਸਾ ਬੋਗਮ ਸਾਹੇਬ (3) ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਬੋਰੋ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ ਬਨਾਮ ਸਰੀਫਾ ਕਰੁਨੀਸਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

(6) ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 81 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ

ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ, ਵਾਟਰ-ਰੇਟ (ਕਿਰਾਇਆ) ਫੀਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਿਫਾਲਟਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੱਲਣਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪੁਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੀਆਂ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਾਅ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਸਿਰਫ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਰੋਤ ਜਾਂ ਬੁਨਿਆਦ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰੋਕੇ ਹੋਏ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਵਿਚਾਰ ਮੈਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(7) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਟ੍ਰੂਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, 1 ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

ਆਰ

(3) ਏਆਈਆਰ 1941 ਬੰਬਈ 53.

(4) ਏਆਈਆਰ 1939 ਬੰਬਈ 494

(8) ਉੱਚਤ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉੱਚਤ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਡੀਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ ਜੇ.

ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,— ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਸੁਰਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1982 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1550.

3 ਮਈ 1983 ਈ.

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (V of 1908)- ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 3— ਮੁਦਈ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ- ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ- ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ- ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ—ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 3— ਦਾ ਸਕੋਪ—ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਲਿਖਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰਿਤ'—ਕੀ ਸਿਰਫ ਨਿਯਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 23 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਭਾਗ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕਨੂੰਨੀ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ ਜੋ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਅਦਾਲਤੀ ਸਮਝੌਤੇ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ "ਲਿਖਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ" ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਢੇ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ, "ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਹਸਤਾਖਰਿਤ" ਦੀ ਲੋੜ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਨੂੰਨੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਜਾਂ' ਦੀ ਵਿਭਾਜਨ ਲਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਨੂੰਨੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੱਖਰਾ